

“वर्णनीया यथायोगं साङ्गोपाङ्गा त्वमी
इह ॥”)

वर्णाः पदार्था यथा,—

“अथ वर्णाणि कथ्यन्ते तानि यानि कवी-
चरैः ।

महाकायप्रभृतिषु प्रवर्तितुं ववन्तिरे .
राजा राजवधूपुरोहितकुमारामात्यसेवाधिपाः
देशयामपुरीश्वरोऽश्विरिदुयानाजरायया-
अमाः ।

मनो दूतदण्डप्रवाणदण्डयानभर्त्तिनेन्दुया
वीहारी विरहः खर्गवरसुरा पुष्पाभुखेला
रतम् ॥”

इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके ३ कुसु-
मम् । (स्तवार्हः । वर्णधातुवर्णान् । यथा,
भागवते । ३ । २२ । ३७ ।

“एतत्ते आदिराजस्य मनोचरितमद्भुतम् ।

वर्णितं वर्णनीयस्य तदप्योदयं श्रद्धयुः ॥”)

वर्णपार्च, स्त्री, (वर्णस्य पात्रम् ।) चित्रकारस्य
नील्यादिरागस्याधारः । यथा,—

“मल्लिका वर्णपार्चं स्थातुं तूलिका लेख्य-
कूचिका ॥”

इति शब्दमाला ॥

वर्णपुष्पाकः, पुं, (वर्णवन्ति नानावर्णानि पुष्पाणि
यस्य । कम् ।) राजतद्वर्णीपुष्पदण्डः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

वर्णपुष्पी, स्त्री, (वर्णवन्ति पुष्पाणि यस्याः ।
डीम् ।) उद्गुक्ताङ्गीपुष्पदण्डः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

वर्णप्रसादनं, स्त्री, (वर्णस्य प्रसादनं यस्मात् ।)
अगुरु । इति राजनिर्घण्टः ॥

वर्णमाता, स्त्री, (वर्णस्य मातेव ककाराद्यक्षर-
प्रसूतात् ।) लेखनी । इति हारावली ॥

वर्णमातृका, स्त्री, (वर्णानां वर्णमालानां मातृ-
केव ।) सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णमाला, स्त्री, जातिमाला । (वर्णानां माला
समूहः ।) अक्षरवर्ण्ये । तच्च संस्कृतवर्णाः ५०
जपमालायाम् ५१ । इङ्गरेजीवर्णाः २६ ।

फरासीयाः २३ । हिब्रू अर्थात् इहु-
दीयाः २२ । आरबीयाः २८ । पारसीयाः ३१ ।

तुरस्कीयाः ३३ । रश्यायाः ३१ । ग्रीक् अर्थात्
इयनानीयाः २७ । लाटिन्देशीयाः २२ । डच्
अर्थात् ओलन्दाजीयाः २६ । स्लान्देशीयाः २७ ।

इटालिदेशीयाः २० । तातारीयाः २०२ ।
ब्रह्मदेशीयाः १६ । चीनदेशीयवर्णाः शब्दा-
त्मकाः तच्छब्दसंख्याः ८०००० ॥ * ॥ अका-
रादिचकारान्तवर्णरूपेकपञ्चाशच्चपमाला ।

यथा, सन्तु कुमारसंहितायाम् ।
“क्रमोत्क्रमगतेर्माला मातृकार्थैः चमेवकैः ।

सविन्दुकैः साष्टवर्गैरन्तर्यजनकर्मणि ॥”
आदि कु चु टु तु पु शु श्रवोऽष्टौ वर्गाः प्रकी-
र्त्तिताः । अकारादिष्वान् सविन्दून् प्रत्येकं
जला शतं संजय अकारादीनां कवर्गा-

दीनाश्च वर्णाणां अन्तिमवर्णं सातुस्वारं
ज्वा पूर्वसुच्चार्य मन्त्रजपः कार्यः । अनेन
प्रकारेणाष्टोत्तरशतसंख्यो जपो भवति । अन्त-
र्यजनमित्युपलक्षणम् ।

“सविन्दुं वर्णसुच्चार्यं पञ्चाभ्यन्तं जपेत् सुधीः ।

अकारादिचकारान्तं विन्दुयुक्तं विभाष्य च ॥

वर्णमाला समाख्याता अनुलोमविलोमिका ।

चकारं मेरुमेवात्र तत्र मन्त्रं जपेन्नहि ॥”

इति नारदीयवचनात् ॥

प्रकारान्तरं विभुद्विन्दुरे ।

“अनुलोमविलोमेन वर्णाष्टकविन्दुतः ।

मन्त्रेणान्तरितान् वर्णान् वर्णान्तरितान्
मन्त्रं ॥

कुर्याद्वर्णमयीं मालां सन्ततमप्रकाशनीम् ।

चरमाणं मेरुरूपं जङ्घनं नैव कारयेत् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

अपि च ।

“अनुलोमविलोमेन कक्षप्रया वर्णमालया ।

आदिलान्तलादि चान्तक्रमेण परमेष्ठरि ।।

चकारं मेरुरूपं जङ्घयेन्न कदाचन ॥”

इति सुखमालातन्त्रम् ॥

वर्णरेखा, स्त्री, (वर्णां लिख्यमानेति । लिख +
वर्णलेखा, करणे चञ् । रलयोरेकम् ।) कटिनी ।

इति चिकित्सा ॥

वर्णलेखिका, स्त्री, (वर्णलेखा + स्वार्थे कन् । टापि
अत इत्वम् ।) कटिनी । इति रत्नमाला ॥

वर्णवती, स्त्री, (वर्णां मुखस्थामिति । वर्ण + “रसा-
दिभ्यश्च ।” ५ । २ । ६५ । इति मत्तुप् । मस्य
वः ।) हरिद्रा । इति जटाधरः ॥ वर्णविशिष्टे,
त्रि ॥

वर्णविलोङ्कः, पुं, (वर्णान् विलोङ्कयतीति । वि +
लोङ् + क्तृन् ।) ओकस्तेनः । सन्धिचौरः ।
इति मेदिनी । के, २३६ ॥

वर्णसङ्करः, पुं, (वर्णतो ब्राह्मणादिभ्यः वर्णानां
वा सङ्करो मिश्रणं यच्च ।) मिश्रितजातिः ।
तद्विवरणं यथा,—

“बभूवुर्ब्रह्मणो ब्रह्मादन्वा ब्राह्मणजातयः ।
ब्रह्मणो ब्राह्मदेशाच्च जाताः क्षत्रियजातयः ॥

ऊरुदेशाच्च वैश्याश्च पादतः शूद्रजातयः ।
तासां सङ्करजातेन बभूवुर्ज्यैश्वर्यसङ्कराः ॥

गोपनापितजीलाश्च तथा मोदकमलवौ ।
ताम्बूलिपर्णकारौ च तथा वणिकजातयः ॥”

लीलास्थाने भाला इति मूलवस्थाने कूवर इति
च पाठः ।

“इत्येवमाद्या विप्रेन्द्र । सङ्कराः प्रकीर्त्तिताः ।
शूद्राविशेषस्तु करणोऽम्भष्टौ वैश्याद्विजम्बनोः ॥

विश्वकर्मा च शूद्रायां वीर्याधानं चकार सः ।
ततो बभूवुः पुत्राश्च नवैते शिष्यकारिणः ॥

भालाकारः कर्मकारः शूद्रकारः कुविन्दकः ।
कुम्भकारः कंसकारः वङ्गैते शिल्पिणां वराः ॥

खजधारश्चित्रकारः खर्गकारस्तथैव च ।
पतितास्तु ब्रह्मशापादजाया वर्णसङ्कराः ॥”

अजात्या इत्यत्र अयाज्या इत्यपि पाठः ।

“खर्गकारः खर्गचौर्यात् ब्राह्मणाणां द्विजो-
त्तम ।

बभूव सद्यः पतितो ब्रह्मशापेन कर्मणा ॥

खजधारो द्विजातीनां शापेन पतितो भुवि ।

श्रीमन्त्र यज्ञकाष्ठश्च न ददौ तेन हेतुना ॥

अक्रिमेण चित्राणां सद्यश्चित्रकरस्तथा ।

पतितो ब्रह्मशापेन ब्राह्मणानां च कोपतः ॥

कश्चिद्विग्नविशेषश्च संसर्गात् खर्गकारिणः ।

खर्गचौर्यादिदं, च पतितो ब्रह्मशापतः ॥

कुलटायाश्च शूद्राणां चित्रकारस्य वीर्यतः ।

बभूवाम्बालिकाकारः पतितो चारदोषतः ॥

अम्बालिकाकारवीर्यात् कुम्भकारस्य बोधिति ।

बभूव कोटिकः सद्यः पतितो गृहकारकः ॥

कुम्भकारस्य वीर्येण सद्यः कोटिकयोधिति ।

बभूव तैलकारश्च कुटिलः पतितो भुवि ।

सद्यः क्षत्रियवीर्येण राजपुत्रस्य बोधिति ।

बभूव तीवरेणैव पतितो चारदोषतः ॥

तीवरेण तु वीर्येण तैलकारस्य बोधिति ।

बभूव पतितो दस्युर्लेटश्च परिकीर्त्तितः ॥

लेटस्तीवरकन्यायां जनयामास वसुरान् ।

मालं मलं मातरश्च भङ्गं कोलश्च कन्दरम् ॥”

कन्दरस्थाने कलन्दर इति वा पाठः ।

“ब्राह्मण्यां शूद्रवीर्येण पतितो चारदोषतः ।

सद्यो बभूव भाङ्गालः सङ्गमादधमोऽयुचिः ॥

तीवरेणैव भाङ्गालां चर्मकारो बभूव ह ।

चर्मकायाश्च भाङ्गालात् मांसच्छेदो बभूव ह ॥

मांसच्छेदां तीवरेण कौचश्च परिकीर्त्तितः ।

कौचक्षियान् कुर्वन्मातृकाकारः परिकीर्त्तितः ॥

सद्यश्चाङ्गालकन्यायां लेटवीर्येण शौनक !

बभूवपुष्पौ द्वौ पुत्रौ हङ्गिकश्रीक्षिकौ तथा ॥”

हङ्गिकश्रीक्षिकावित्त्वच दुष्टौ हङ्गिदुर्मौ इत्यपि
पाठः ।

“क्रमेण हङ्गिकन्यायां सद्यश्चाङ्गालवीर्यतः ।

बभूवुः पञ्चपुत्राश्च भृष्टा वनचराश्च ते ॥

लेटास्तीवरकन्यायां गङ्गातीरे च शौनक ।

बभूव सद्यो यो बालो गङ्गापुत्रः प्रकीर्त्तितः ॥

गङ्गापुत्रस्य कन्यायां वीर्येण वैश्याकारिणः ।

बभूव वैश्यारी च पुत्रो युङ्गी प्रकीर्त्तितः ॥

वैश्यास्तीवरकन्यायां सद्यः शुङ्गी बभूव ह ।

शुङ्गीबोधिति वैश्यात् पौष्टकश्च प्रकीर्त्तितः ॥

चक्ष्मात् करणकन्यायां राजपुत्रो बभूव ह ।

राजपुत्राणु करणादागवोति प्रकीर्त्तितः ॥

चक्ष्वीर्येण वैश्यायां कैवर्षः परिकीर्त्तितः ।

कलौ तीवरेण संसर्गाद्दीवरेण प्रकीर्त्तितः ॥”

प्रकीर्त्तित इत्यत्र पतितो भुवि इति वा पाठः ।

“तीवरेण दीवरात् पुत्रो बभूव रजकः स्मृतः ।

रजकां तीवराणां च कोदाली च बभूव ह ॥

नापिताङ्गोपकन्यायां सङ्गस्यो तस्य बोधिति ।

चक्ष्माद्वभूव आधश्च वलवान् नृगहंसकः ॥

तीवरात् शुङ्गिकन्यायां बभूवुः सप्त पुत्राः ।

ते कलौ हङ्गिसंसर्गाद्बभूवुर्दस्यवः सदा ॥